

ת"פ 24949/05/20 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 24949-05-20 מדינת ישראל נ' חסין(עציר)
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד טל חיים ניסנוב

נגד

הנאשם

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אבישי שפיגל

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. לאחר שהעידה המתלוננת בחקירה ראשית, הודה הנאשם, יליד 1976, בכתב אישום מתוקן האוחז חמישה אישומים, שאלה עובדותיהם.

א. בחלק הכללי נאמר שכשלוש שנים עובר ליום 6.5.20 ועד המועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו בהוד השרון. החל מתאריך 1.1.17 שהה הנאשם, שהינו תושב עזון שבשטחי האיזור, בישראל וזאת כשאין בידו אישור כניסה, עבודה או שהייה כחוק. הנאשם מעולם לא הוציא רשיון נהיגה.

ב. **אישום מס' 1** - ביום 6.5.20, עת שהו המתלוננת והנאשם ברכב, כאשר הנאשם נוהג והמתלוננת יושבת לצדו, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע גילויי קנאה של הנאשם. הנאשם גידף את המתלוננת כשהוא מכנה אותה "חתיכת שרמוטה", "זונה בת זונה", ובהמשך תקף אותה בכך שהיכה אותה במכות אגרופ בפניה, סטר לפניה, היכה אותה בגבה, אחז בשערות ראשה, משך אותן וטלטל את ראשה תוך שמצחה פגע בחלון הדלת. עת הגיעו למקטע ובו פסי האטה, פתחה המתלוננת את דלת הרכב וניסתה לצאת מהרכב, אולם הנאשם סגר את דלת הרכב תוך שאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, באומרו "יא זונה, אני אשרוף אותך חיה". בהמשך, ותוך שהמתלוננת, מתחננת לרחמי הנאשם, הכה הנאשם את המתלוננת בראשה, פניה ועורפה. משהגיעו הנאשם והמתלוננת לדירה בהוד השרון, נטל הנאשם לידי מזורן וכרית ושם פעמיו לרכב תוך שהוא מאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו "יש לך שלושה ימים להביא לי את ה-40,000 ₪ שלי, אחרת אני הורג

אותך ואת הבנות שלך.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות דימום מהאף ומהפה, חתך במצח, המטומות באף, תחת העיניים ובצלעות, וכן רגישות בחוליות הצוואר.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין; **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **נהיגה ללא רשיון נהיגה (מעולם לא הוציא)**, בניגוד לסעיף 10א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; **ונהיגה ברכב ללא ביטוח**, בניגוד לסעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

ג. **אישום מס' 2** - במועד שאינו ידוע למאשימה, כשבוע עובר למועד באישום הראשון, עת שהו הנאשם והמתלוננת בדירה בהוד השרון, תקף הנאשם את המתלוננת, על רקע גילויי קנאה, בכך שדחף אותה. מיד ובסמוך, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה בגופה בכך שהתקרב אליה כשהוא אוחז בסיגריה דולקת ואומר לה: **"אני אשרוף אותך, אני אשרוף אותך חיה, יא חתיכת זבל, אוי ואבוי לך אם את צועקת, אני נשבע לך בספר הקוראן, אם אני שומע שאת פונה למשטרה, את שתי הבנות שלך אני שורף ואביא לך את הראשים שלהן לראות ואז, לאט לאט אני אהרוג אותך"**. בהמשך לכך, ועל אף נסיונותיה של המתלוננת לדבר אל לבו של הנאשם ולהרגיעו, הגיף הנאשם את חלון חדר השינה, או אז ניגש למתלוננת ושם את כף ידו על פיה תוך שהוא מאיים עליה בפגיעה בגופה באומרו: **"את לא צועקת, תיזהרי, יש פה אנשים, שלא יזמינו משטרה, אני חותך אותך, אני אשרוף אותך חיה"**. מיד ובסמוך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה במכת אגרוף במצחה וכן איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו כי אם תתגורר עם הגרוש שלה בדירה הוא ישרוף את הדירה על יושביה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין; **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין; **וכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ד. **אישום מס' 3** - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך במהלך החודשים נובמבר-דצמבר 2019, נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת במהלכו ביקשה המתלוננת לעזוב את הדירה בה שהו השניים ושמה פעמיה לכיוון דלת הכניסה. בנסיבות המתוארות תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין; **וכניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ה. **אישום מס' 5** - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ובסמוך לתאריך 30.4.19, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בגין אי רצונה להינשא לנאשם. בנסיבות המתוארות, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה במכות אגרוף בפניה, בראשה ובגבה, והכל תוך שהמתלוננת מגינה על פניה באמצעות ידיה ומבקשת שייחדל ממעשיו. בהמשך לכך, תקף אותה בכך שנשך אותה בגבה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות נפיחות באף, סימן של נשיכה בגבה והמטומות בגב ובעין.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין; ו**כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

1. **אישום מס' 6** - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשלוש שנים עובר למועד שבאישום הראשון, ולא לפני 30.4.19, איים הנאשם על המתלוננת, על רקע חשדו כי היא בוגדת בו, בכך שאחז בסכין מטבח והצמיד אותה לגרונה של המתלוננת. מיד ובסמוך לכך, היכה הנאשם את אחד מקירות הדירה במכת אגרוף וגרם לשבר בקיר.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

2. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה ביקשה להתייחס למכלול האישומים ולראות בהם "אירוע אחד" מתמשך, וכפועל יוצא מכך לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל האישומים. היא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3.5 ל-5.5 שנות מאסר ואת עונשו של הנאשם ביקשה למקם ברף האמצעי של המתחם לו עתרה, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

התובעת הפנתה לכמות העבירות בהן הורשע הנאשם, לעובדה שמדובר באלימות שהופנתה כלפי מי שהיתה בת זוג במשך תקופה ממושכת של מספר שנים, כאשר את העבירות ביצע הנאשם כשהוא שוהה בישראל ללא אישור שהייה כדין. הנאשם אף ביצע את העבירות כשהוא נוהג ברכב ללא רשיון (מעולם לא הוצא) וללא ביטוח. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות וביקשה לתת משקל לזעקתה של המתלוננת אשר העידה בחקירה ראשית ואשר כאבה ניכר עליה כשסיפרה על מסכת האלימות שחוותה מצד הנאשם ועל ההרחקה מבני משפחתה.

התובעת הפנתה לתמונות של החבלות שנגרמו למתלוננת (**1/ת, 2/ת**), לתעודה הרפואית (**3/ת**) ולמכתב שכתבה המתלוננת לבית המשפט במסגרתו תיארה את רצונה וניסיונה לשקם את חייה (**5/ת**).

התובעת הגישה פסיקה.

4. ב"כ הנאשם ביקש להעלות טיעונים ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם בדלתיים סגורות. בהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה התרתי לו לעשות כן. הקורא, איפוא, מופנה לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.20, עמ' 33-35 ולטיעוני הסניגור שם, אשר לא נתקלו בהתנגדות מצד ב"כ המאשימה, ועל כן, ינתן להם משקל בגזר הדין.

ב"כ הנאשם טען שהמתלוננת היא זו שיזמה את הקשר עם הנאשם כשהנאשם, בהתחלה, לא היה מעוניין בקשר. המתלוננת נהגה להגיע למשתלה בה עבד הנאשם ולבקר אותו שם. בהמשך, ביקשה שיעבור לגור אצלה בבית, כאשר בעלה התגורר בבית יחד עמה. לדברי הסניגור הנאשם "חש מושפל" כשנאלץ לישון על ספה בסלון כשהמתלוננת ובעלה ישנים יחדיו בחדר השינה. בהמשך, היתה אהבה גדולה ביניהם, ואפילו הנאשם חרט את שמה של המתלוננת על ידו באמצעות סכין. ב"כ הנאשם טען שהמתלוננת היתה הדמות החזקה בקשר בין השניים ואף סייעה לו לאחר שניסה להתאבד. הנאשם סבל מיחס עוין מצד בני משפחתה של המתלוננת שלא קיבלו את הקשר ביניהם. לדברי הסניגור

הנאשם ביקש לבצע עימות עם המתלוננת ולשמוע ממנה שאכן הגישה נגדו תלונה במשטרה, כאשר במידה והיתה מטיחה בפניו את מעשיו במסגרת עימות, היה מודה בכתב האישום בשלב מוקדם יותר. ואכן, לאחר ששמע את המתלוננת מעידה בחקירה ראשית, ביקש להודות בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם העלה, בשם הנאשם, חצי טרוניה כלפי המתלוננת, כשטען ש"היא לא פעלה כדי להפסיק את זה, נכון, אי אפשר לבוא, אבל אילו היתה אחרי המקרה הראשון מתלוננת במשטרה או מנתקת את הקשר אז היינו חוסכים את כל ה-4-5 מקרים האלה..." (עמ' 36, ש' 5). הוא טען שהנזקים הגופניים שנגרמו למתלוננת אינם קשים, ואין מדובר בחבלות חמורות.

הסניגור טען שהנאשם חסר כל, אין לו איש בעולם, אשתו וחמשת ילדיו מתגוררים בקלקיליה, וכתושב האיזור הוא אינו זכאי להכנת תסקיר קצין מבחן בעניינו. הוא אף לא יכול להשתלב בהליך שיקומי וכנראה גם לא יהיה זכאי לשחרור מוקדם. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק.

בנסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקש למקם באמצע המתחם לו עתר, ונוכח העובדה שהנאשם שוהה במעצר מזה כ-5 חודשים, ביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה.

דין והכרעה

5. המתלוננת, בשנות הארבעים לחייה, נשואה ואם לשתי בנות קטינות, תושבת הוד השרון, התאהבה בנאשם, נשוי ואב לחמישה ילדים, תושב עזון שבשטחי האיזור, אשר שהה בישראל שלא כדין. על פי דברי המתלוננת בחקירה הראשית, וכעולה מן העובדות שבכתב האישום המתוקן, היתה זו "אהבה ממבט ראשון", עת המתלוננת ניגשה לקנות עציץ במשתלה בה עבד הנאשם והשניים נפגשו והחליפו מספרי טלפון. תחילה נפגשו השניים במשתלה, ולאחר מכן, עבר הנאשם לגור בבית המתלוננת, בהסכמת בן זוגה דאז. בהמשך, נפרדה המתלוננת מבעלה, ואף התגרשה ממנו, כאשר הגרוש עבר להתגורר יחד עם שתי בנותיה הקטינות בדירה נפרדת, ואילו המתלוננת עברה להתגורר עם הנאשם, כשלאחר מכן החליפו מספר מקומות מגורים.

6. והנה, לאחר גירושה מבעלה, ההתרחקות מבנותיה ומבני משפחתה המורחבת, שכצפוי לא ראו את מעשיה בעין יפה, וכשהיא מצפה למימוש אהבתם, הפך הנאשם את עורו והחל להתנהג אל המתלוננת כחיה רעה, באובססיביות, בקנאה, באלימות ובאיומים. למקרא כתב האישום המתוקן עולה מסכת אלימות קשה שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת, הכוללת תקיפתה במספר הזדמנויות, גרימת חבלות, הפניית איומים קשים ובוטים, בין במלל ובין בהתנהגות וזריעת פחד, אימה וחוסר אונים.

לפני כשלוש שנים, ובשל קנאתו למתלוננת וחשדו שהיא בוגדת בו, איים הנאשם על המתלוננת באמצעות סכין מטבח, והצמיד אותה לגרונה (אישום מס' 6); בשנת 2019, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתינשא לו, ובעקבות סירובה, תקף אותה במכות אגרופ בפניה, בראשה ובגבה ונשך אותה בגבה, באופן שנגרמו לה חבלות של ממש בדמות נפיחות באף, סימן נשיכה בגב והמטומות בגב ובעין (אישום מס' 5); בסוף שנת 2019 ביקשה המתלוננת לצאת מהדירה, והנאשם דחף אותה (אישום מס' 3); בשנת 2020 תקף הנאשם את המתלוננת, על רקע גילויי קינאה, בכך שדחף אותה. בהמשך, הפנה כלפיה איומים בוטים לבל תתלון במשטרה, ואם תעשה כן יערוף ראשיה של בנותיה ויהרוג אותה.

בהמשך סתם פיה באמצעות ידו והמשיך לאיים עליה. בהמשך, היכה אותה במכת אגרופ במצחה ואיים עליה שאם תתגורר עם גרושה, יישרוף עליהם את הבית (אישום מס' 2); בחודש מאי 2020, שב הנאשם ותקף את המתלוננת על רקע גילוי קנאה לה. הוא היכה אותה במכות אגרופ בפניה, סטר לה, אחז בשערות ראשה, משך וטלטל אותו תוך שמצחה פוגע בחלון הדלת. המתלוננת ניסתה להימלט מהרכב ללא הצלחה, אז שב הנאשם ותקף אותה תוך שהוא מכה אותה בראשה, בפניה ובעורפה. גם כאן נגרמו למתלוננת חבלות בדמות דימום מהאף ומהפה, חתך במצח, המטומות באף, תחת העיניים ובצלעות ורגישות בחוליות הצוואר (אישום מס' 1).

לאחר האירוע מושא אישום מס' 1 אזרה המתלוננת אומץ וניגשה להתלון במשטרה.

7. עיננו הרואות, כי מעשיו של הנאשם התאפיינו במספר רב של נסיבות לחומרה - **ראשית**, מדובר במספר רב של מעשים, בהתנהגות מתמשכת, במסגרת חמישה אישומים נפרדים; **שנית**, מעשי האלימות שהופנו כלפי המתלוננת באו על רקע גילוי קנאה ואובססיות, תוך החפצתה של המתלוננת והפיכתה למעין רכוש של הנאשם; **שלישית**, האלימות שהופנתה כלפי המתלוננת, בחלק מן המקרים, היתה ברף גבוה ותוך גרימת חבלות של ממש - אגרופים לפנים ולראש, סטירות, משיכה בשיער וטלטול תוך שהראש פוגע בחלון הרכב, מכות אגרופ במצח, בראש ובגב ונשיכה בגב - דימום מהפה והאף, פצע במצח, המטומות וכדומה; **רביעית**, האיומים שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת היו ברף חומרה גבוה ביותר - איומים בעריפת ראשיהן של שתי בנותיה, איומים באמצעות סכין מטבח והצמדתה לגרונה של המתלוננת; ואיומים בשריפת דירתה של המתלוננת על יושביה; **חמישית**, נקל לשער - והמתלוננת אף העידה על כך - כיצד חשה באותם הרגעים בהם הותקפה פיזית על ידי הנאשם וכיצד פחדה וחששה כאשר איים עליה. גם מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שהמתלוננת התחננה לנאשם שיחדל ממעשיו וגוננה על עצמה במהלך התקיפות; **שישית**, את עבירות האלימות ביצע הנאשם כלפי המתלוננת כשהוא שוהה בישראל שלא כדין, וזאת מינואר 2017, דהיינו למעלה משלוש שנים; **שביעית**, חלק מהעבירות בוצעו כאשר הנאשם נהג ברכב ללא רשיון (מעולם לא הוצא) וללא ביטוח, וכשהוא מכה את המתלוננת תוך כדי נהיגה ומסכן בכך את חיי המתלוננת וחיי המשתמשים בדרך.

ככל שניתן למצוא נסיבות לקולא, הרי שאלה יתבטאו בכך שאין ראיה, ואף לא נטען, שהנאשם התכוון לממש את איומיו כלפי המתלוננת; וחרף העובדה שרף האלימות היה גבוה, כאמור, הרי שלמרבה המזל לא נגרמו למתלוננת נזקים צמיתים והיא לא נזקקה לפרוצדורות רפואיות.

מצאתי לציין שטיעונו של הסניגור, מפי הנאשם, לפיו לו היתה המתלוננת ניגשת להתלון במשטרה לאחר אירוע האלימות הראשון כל המסכת היתה נחסכת ממנה, הוא לא פחות ממקומם, שהרי התשובה לטרוניית הסניגור מדוע לא פנתה המתלוננת למשטרה טמונה בדברי הנאשם עצמו - **"אני נשבע לך בספר הקוראן, אם אני שומע שאת פונה למשטרה, את שתי הבנות שלך אני שורף ואביא לך את הראשים שלהן לראות ואז, לאט לאט אני אהרוג אותך"** (אישום מס' 2, פסקה 2). והרי ידוע שבחלק גדול מהמקרים בנות זוג חוששות עד מאוד לפנות למשטרה ולהתלון כנגד בני זוגן, כשהסיבות לכך שונות ומגוונות, החל בפחד, בושה, תלות רגשית או כלכלית (או שתיהן), אהבה מהולה בפחד ועוד. וכאשר מדובר במתלוננת שלפניי הדברים אמורים ביתר שאת - המתלוננת התגרשה מבעלה, התרחקה מבנותיה והתרחקה מבני משפחתה המורחבת, ובמובן מסויים, הנאשם היה האדם היחיד הקרוב אליה באותה תקופה והיא עדיין אהבה אותו.

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם מוכרים וידועים וענינם שמירה על שלומו ובטחונו של אדם; שמירה על שלמות הגוף והנפש; שמירה על התא המשפחתי, כאשר בני זוג אמורים להיות בטוחים ומוגנים בביתם מבצרם; שמירה על זכותו של אדם לשלוות נפש ומניעת פגיעה בשלוות הנפש; שמירה על בטחונם ובריאותם של המשתמשים בדרך מפני נהגים שנוהגים ברכב מבלי שקיבלו רשיון נהיגה כדין; ושמירה על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשערה.

כאמור, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים החברתיים המוגנים היתה **גבוהה**.

9. הפסיקה קוראת להחמרה בענישה של נאשמים אשר פוגעים בבנות זוגן, תוקפים אותן ומאיימים עליהן -

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי אלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח" (ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.05)).

וכן -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות הן ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)).

ועוד -

"... ידע כל גבר אלים כי הרמת יד על זוגתו, כמוה כחתימה עצמית על גזר דין חמור השולל את חירותו. כחומרת התקיפה, כך חומרת הענישה, כשנסיבותיו האישיות מתגמדות לנוכח חומרת העבירה" (ע"פ 5002/96 מדינת ישראל נ' אביטן).

10. הפסיקה הדנה בעבירות של אלימות במשפחה כוללת הטלת עונשים במנעד רחב - בצדה האחד של הקשת מצויים אותם מקרים "קלים" של גילוי אלימות או איום חד פעמיים, ברף נמוך, ללא גרימת חבלות של ממש, וכאשר הנאשמים השתקמו או שנרתמו להליך שיקומי שנראה שנושא פרי. במקרים כאלה ניתן למצוא פסקי דין במסגרתם

הוטלו על נאשמים עונשי מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור או מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות; בצדה השני של הקשת מצויים מקרים הכוללים מספר אישומים בעבירות אלימות, כאשר חומרת האלימות והאיומים היא ברף גבוה, הכוללים חבלות של ממש, כאשר שיקולי שיקום אינם עומדים על הפרק. במקרים כאלה ניתן למצוא פסקי דין במסגרתם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר הנעים בין מספר רב של חודשים ועד מספר שנים.

כך, הגישה ההגנה מספר פסקי דין שאינם מתאימים למקרה שלפני - בתפ"ח (נצרת) 32317-01-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.10.20) דובר בנאשם "שנמצא בעיצומו של תהליך טיפולי שיקומי ממשי, המסמן כי סיכויי הצלחתו הם גבוהים"; ברע"פ 1536/20 **אלבז נ' מדינת ישראל** (1.3.20) דובר בנאשם הנתון במצב בריאותי מורכב, אשר התדרדר לפני מתן גזר הדין; ת"פ (חדרה) 4981-06-17 **מדינת ישראל נ' שרקיה** (23.9.19) דן באירוע אלימות אחד; בת"פ (שלום י-ם) 33817-05-13 **מדינת ישראל נ' ע'** (14.11.18) דובר בשני אירועי אלימות ובגזר דין שניתן שבע שנים לאחר ביצוע העבירות בשל התליית ההליך וקושי באיתור הנאשם; רע"פ 3116/15 **ביסה נ' מדינת ישראל** (6.5.15) דן אמנם בנאשם שהורשע בחמישה אישומים שעניינם אלימות כלפי בת זוג, ואולם בית המשפט המחוזי הפחית מעונשו, מ-24 ל-18 חודשי מאסר, בשל העובדה שהמערער "עלה כרגע על פסים מסויימים של טיפול, ואנחנו רוצים לאותת לו כי מאמציו נלקחו בחשבון"; בת"פ (שלום חי') 28774-11-14 **מדינת ישראל נ' איגודלין** (26.4.17) דובר על עבירות שנעברו 3-5 שנים לפני מתן גזר הדין, כאשר בית המשפט ביטל הרשעת הנאשם בדין "בהתחשב במסלול הטיפול שצלח עד כה והאופק השיקומי".

11. מנגד, ברע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מדינת ישראל** (23.1.17) אושר מתחם ענישה הנע בין 30 ל-5 שנות מאסר בגין שבעה אישומים של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), פציעת בן זוג, תקיפה סתם (בן זוג), היזק לרכוש בזדון ואיומים; בעפ"ג (מחוזי מרכז) 14567-01-20 **מדינת ישראל נ' כהן** (9.3.20) התקבל ערעור מדינה ונגזרו על המשיב 24 חודשי מאסר בגין חמישה אישומים שייחסו לו אלימות כלפי בת זוג; בת"פ (חדרה) 72485-01-19 **מדינת ישראל נ' עוד** (2.10.19) נדון נאשם נעדר עבר פלילי, תושב האיזור, ל-12 חודשי מאסר, בגין תקיפה סתם של בת זוג, איומים עליה באמצעות סכין ושהייה בלתי חוקית בישראל, לאחר שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר.

12. בהתחשב בחומרת עבירות האלימות, משכן, תדירותן, העובדה שחלקן הסבו למתלוננת חבלות של ממש, העובדה שבוצעו מתוך גילויי קינאה ואובססיות כלפי המתלוננת, אופי האיומים שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת, העובדה שהעבירות בוצעו כשהנאשם שוהה שלא כדין בישראל תקופה ארוכה של שלוש שנים, והעובדה שהנאשם נהג ברכב ללא רשיון נהיגה (מעולם לא הוצא) - **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 28 ל-48 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

13. **באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות** - הנאשם נעדר עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון; הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, הביע חרטה על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של העדים. אמנם המתלוננת הגיעה לבית המשפט ומעמד מסירת העדות לא נחסך ממנה, ואולם, עם הודאת הנאשם נחסכה ממנה החקירה הנגדית, על כל המשתמע מכך. הנאשם נשוי, אב לחמישה ילדים, המתגוררים בשטחי האיזור. לקחתי בחשבון, לקולא, את האמור בטיעוני הסניגור בפרוטוקול החסוי (עמ' 33-35) ואת האמור בפסק הדין של בית המשפט העליון בעניינו של

הנאשם, אשר הוגש לעיוני. אין בענייננו שיקולי שיקום.

בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מצאתי למקם עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם שנקבע על ידי.

14. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 7.5.20.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ד. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1, בסך 20,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"א, 16 נובמבר 2020, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם (באמצעות V.C) ובא-כוחו.